

ΑΓΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, 1888. ΑΡΙΘ. 242.

Συνδρ. ἔτης. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.
» » » » Ἐξωτερικῶ φρ. 21

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,

Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἡμερίς τῶν Παίδων» ἀνεῦ προπληρωμῆς.

ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ πέμπτου βσμ. τοῦ Ἀλφρέδου)

Εἶναι Θεός, εἶναι Θεός! Παν-
[του, ἐπάνω, κάτω.
Εἰς τοὺς βαθεῖς ὠκεανούς, εἰς
[τοὺς γλαυκοὺς αἰθέρας,
Εἰς τῶν σφύρων τὴν πνοήν,
[εἰς γαῦρον καταγίδια,
Εἰς τῆς νυκτὸς τὸ ἔσθρος, στήν
[λάμπην τῆς ἡμέρας.
Εἰς τοῦ μνημεῖου τὸν σταυρόν,
[στοῦ βρέφους τὴν κοιτίδα!
Θεὸν ἐγκλείου ἅπαντες τοῦ
[σύμπαντος οἱ χῶροι,
Καὶ τ' ἀνθὴ καὶ οἱ ῥόδακες
[καὶ τὰ τραχέα ἔρη.
Κ' ἡ δρόσος καὶ τὸ δάκρυον τῶν
[τελευτημένων βίον.
Τὸν Κύριον διαλαλεῖ βρυχό-
[μενος ὁ λίων,
Τὸν Κύριον ἡ ἀηδὼν καὶ τίς
[δὲν τὸν κηρύττει;
Τὰ ἔμφυχα καὶ τὰ φύγα, ὁ
[σκώληξ καὶ τὰ κήτη,
Τὸ πᾶν καὶ δια πανταχοῦ-
[! Ἵπάρχει ἀοράτως,
Εἰς βάθος καὶ εἰς ἔκτασιν,
[εἰς ὕψος καὶ εἰς πλάτος.
Εἰς τῆς πηγῆς τὸν στεναγμὸν καὶ εἰς τὸ πλῆττον κύμα,
Στὸν θάνατον καὶ στήν ζωήν, ἀλλ' ὄχι κ' εἰς τὸ κρῖμα...
Πανταῦ εὐρίσκεται, παντοῦ τὸ ἅγιόν Του ἔσθμα,
'Ἄλλ' εἰς καρδίαν δυστυχούς πλειότερον ἄδυμα.

Ὁ διαδόχος τοῦ Ἰταλικοῦ θρόνου.

Α. ΠΑΡΑΣΚΟΣ.

ΝΥΜΦΙΚΑ ΔΩΡΑ

Ὁ νεαρὸς αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας μέλλει νὰ νυμφευθῇ τὴν πρῶτην ἐκαδέλην του, ἧται τὴν κόρην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς του, τὰ ἀκόλουθα δὲ εἶναι τὰ κυριώτερα τῶν δώρων, τὰ ὁποῖα θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν νύμφην ἓνα μῆνα πρὸ τῶν γάμων

του, κατὰ τὰ Κινεζικὰ ἔθιμα.

Μίαν χρυσὴν σφραγίδα, τῆς ὁποίας ἡ λαβὴ ἔχει σχῆμα δι-
πλοῦ δρόκοντος καὶ στολίζεται
ὑπὸ πολλῶν πολυτιμῶν λίθων.

Δέκα ἴππους μὲ πλήρεις
ἀποσκευάς, καὶ 20 ἄλλους ἀνεῦ
ἰπποσκευῶν.

Δέκα ἐπιχρυσούς περιφερα-
λαίας μὲ θύλακας—100 τόπια
ἐκ λεπτοτάτης μετάξης καὶ
200 ἐξ ἀρίστου βαμβακεροῦ
ὕφασματος.

Διακοσίας οὐγγίας χρυσοῦ,
καὶ 60,000 κερπίου φρ. εἰς
ἄργυρον.

Μίαν χρυσὴν ἀποσκευὴν
(σὲν) τσαίου, συνισταμένην ἐκ
μῖας τσαϊδοδῆξης, ἐνδὸς κυαθίου
μετὰ πώματος καὶ δύο ἀργυ-
ροῦς νικητρῶς.

Μεταξὺ τῶν ἐνδυμάτων ἐξέ-
χουν οἱ πῖλοι, οἵτινες κοσμοῦν-
ται διὰ πολλῶν ἀδαμάντων
καὶ μαργαριτῶν. Ἐπειτα αἱ
ἐνδυμασίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι
κατεσκευασμέναι ἐκ μετάξης

λεπτοτάτης ἐξαισίου καλλουῆς καὶ ἐκ γουναρικῶν πολυτι-
μοτάτων. Κατόπιν ἔρχονται τὰ κοσμημάτα συνιστάμενα εἰς
καρφίτσας, δακτυλίδια, φέλια, σκολαρίκια, λαίμαριας κλπ.
ἐκ χρυσοῦ καθαρωτάτου καὶ πολυτιμῶν μαργαριτῶν καὶ
ἀδαμάντων.

Τὰ βινόψακτρα προσεῖτι εἶναι ἄξια προσοχῆς, διότι εἶναι
κηντημένα μὲ πολλὴν τέχνην διὰ μετάξης καὶ χρυσοῦ.

Μετὰ τὸν γαμβρὸν ἔρχονται οἱ στενοὶ συγγενεῖς αὐτοῦ.—
Τούτων δὲ τὰ δῶρα εἶναι πολλὰ καὶ πολυτιμὰ ὥστε ἡ οὕτως
ἀποτελουμένη προίκα τῆς νύμφης ἀναβαίνει εἰς πολλὰ ἑκα-
τομμύρια φράγκων!

Η ΧΑΪΔΗ.

Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

(*Ἴδε προηγουμένον φύλλον).

— Ἄλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς μοι φαίνεται παράδοξον, εἶπεν ἡ κυρία Σήσμαν. Τὸ κοράσιον δὲν φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ μάθῃ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ γράμματα. Πήγαυιν παρακαλῶ καὶ φέρε μου τὴν ἐδῶ. Ἐὰν δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἄλλο, θὰ διασκεδάσῃ ἄνωγ βλέπουσα εἰς τὰς ζωγραφίας τῶν βιβλίων.

Ἡ κυρία Λουκία εἶχε διαθέσει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ κατὰ τῆς Χαΐδης ἐπιχειρήματά της, ἀλλ' ἡ κυρία Σήσμαν τὴν ἐμπόδισε καὶ τὴν διεταξέ νὰ φέρῃ ἀμέσως πρὸς αὐτὴν τὴν Χαΐδην.

Ἡ κυρία Λουκία ἐξῆλθε καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε φέρουσα τὴν Χαΐδην εἰς τὴν κυρίαν Σήσμαν. Ἄλλ' αὐτὴ μόλις ἔρριψε τὸ βλέμμα της εἰς τὰ βιβλία καὶ τὰς εἰκόνας, τὰ ὅποια ἦσαν ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν τῆς κυρίας Σήσμαν, ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ἀναστενάζῃ.

Ἡ κ. Σήσμαν ἐξήτασε τὴν εἰκόνα, ἡ ὅποια εἶχε προξενήσει τὸ ἀποτέλεσμα ἐκεῖνο εἰς τὴν μικρὰν, καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο ἀγρὸς καταπράσινος, εἰς τὸν ὅποιον ἔβασκον παντοειδῆ ζῶα. Εἰς τὸ μέσον δ' αὐτῶν ἴστατο ὁ ποιμὴν, ἀκουμβῶν εἰς τὴν ποιμενικὴν του ράβδον καὶ ἐπιβλέπων τὸ εὐτυχὲς του ποιμνιον. Ὅλη δὲ ἡ εἰκὼν ἔπλεε τρόπον τινὰ ἐντὸς λαμπρᾶς χρυσοειδοῦς ἀκτινοβολῆς, διότι ὁ ἥλιος ἤρχιζε νὰ κρύπτεται ὀπισθεν τοῦ ὀρίζοντος.

Πιάσασα τὴν Χαΐδην ἀπὸ τὴν χεῖρα ἡ κυρία Σήσμαν εἶπε φιλοφρόνως εἰς αὐτὴν, ἄμῃ κλαίεις, τέκνον μου — Ἴσως ἡ ζωγραφία αὕτη σὲ ἐνεθύμισε κατὰ τι. Ἀλλὰ κῦτταξε ἐδῶ εἶναι μία ὠραία ἱστορία περὶ τῆς ζωγραφίας ταύτης. Θὰ σὲ τὴν εἴπω ἀπόψε. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει παντοειδεῖς ὠραίας εἰκόνας καὶ ὅστις ἤξευρε νὰ ἀναγινώσκῃ δύναται νὰ τὰς ἀναγνώσῃ καὶ ἔπειτα νὰ τὰς λέγῃ εἰς ἄλλους. Τώρα ἂς συνομιλήσωμεν ὀλίγον μαζύ. Σπόγγισα τὰ δάκρυά σου καὶ κάθησε ἐδῶ ἐμπρὸς μου διὰ νὰ ἠμπορῆς νὰ βλέπῃς εἰς τὸ πρόσωπόν μου — Ἐχει καλῶς — τώρα εἴμαθα εὐτυχεῖς.

Ἀπέρασεν ὅμως ὀλίγος καιρὸς ἕως οὗ νὰ καθησυχάσῃ ἡ Χαΐδη. Μετὰ δὲ τοῦτο ἡ κ. Σήσμαν εἶπε, — Πέ μου, Χαΐδη, σὲ ἀρέσει νὰ ἔχῃς μάθημα μὲ τὸν διδάσκαλον; Μανθάνεις εὐκόλως; Πῶς πηγαίνεις;

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ἡ Χαΐδη, στενάζουσα. Ἄλλ' ἐγνώριζον τοῦτο πρὶν ἀρχίσω, ὅτι δὲν θὰ ἠμπορούσα νὰ μάθω.

— Καὶ διατί τάχα νὰ μὴ ἠμπορῆς νὰ μάθῃς, τέκνον μου; Τί ἐννοεῖς μὲ τοῦτο;

— Δὲν ἤξευρετε, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν ἠμποροῦν νὰ μάθουν γράμματα; εἶπεν ἡ Χαΐδη. Εἶναι πολὺ δύσκολον δι' αὐτοὺς.

— Ἀλήθεια! ἀνεφώνησεν ἡ κ. Σήσμαν, καὶ τοῦ ἔμαθες αὐτὰ τὰ νῆα;

— Ὁ Πέτρος μοι τὸ εἶπε, καὶ αὐτὸς γνωρίζει τοῦτο καλῶς, διότι ἂν καὶ προσπαθῇ, δὲν δύναται ὅμως νὰ μάθῃ — Εἶναι τόσον δύσκολον!

— Αὐτὸς πρέπει νὰ ἦναι πολὺ παράξενος Πέτρος, — εἶπεν ἡ κ. Σήσμαν. Ἀλλ' ὅμως σὺ, Χαΐδη, δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃς ὅτι αὐτὸς ὁ Πέτρος λέγει — ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπαθήσῃς ἡ ἴδια. Ἴσως δὲν ἔδωκας πολλὴν προσοχὴν εἰς ὅτι ὁ διδάσκαλος εἶπεν, οὐδὲ ἐκύτταξες ἴσως εἰς τὰ γράμματα.

— Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον, — εἶπεν ἡ Χαΐδη, μὲ τόνον, ὁ ὅποιος ἐδείκνυεν ὅτι ἦτο ἐντελῶς πεπεισμένη περὶ τοῦ ἀνωφελοῦς τῆς προσπαθείας.

— Χαΐδη, — εἶπεν ἡ κ. Σήσμαν μὲ σοβαρότητα. Ἐχω νὰ σοὶ εἴπω κατὰ τι. Σὺ δὲν ἔμαθες νὰ ἀναγινώσκῃς, διότι ἐπίστευσες ὅτι ὁ Πέτρος σου σὲ εἶπε. Τώρα πρέπει νὰ πιστεύσῃς ἐμὲ. Ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἠμπορεῖς νὰ μάθῃς νὰ ἀναγινώσκῃς εἰς ὀλίγας ἡμέρας, ὅπως θλα τὰ παιδιὰ, καθὼς σὺ, καὶ οὐχὶ καθὼς ὁ Πέτρος μανθάνουν. Ἀφοῦ δὲ μάθῃς νὰ ἀναγινώσκῃς, θὰ ἔχῃς αὐτὸ τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον ἔχει τὴν εἰκόνα τοῦ ποιμένος μὲ τὰ πρόβατά του εἰς τὸ πράσινον ἐκεῖνο λιβάδιον, καὶ τότε θὰ μάθῃς τί κάμνει ἐκεῖ μὲ τὰ πρόβατα καὶ τὰ γιδιά του καὶ πόσον θαυμαστά πράγματα συνέβησαν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς αὐτά. Εἶμαι δὲ βεβαία, ὅτι θὰ σὲ ἀρέσουν πάρα πολὺ.

Ἡ Χαΐδη ἠκροῶτο μὲ σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοὺς ὅλα ὅσα ἡ κ. Σήσμαν τῆς εἶπεν, ἔπειτα δὲ ἀναστενάξασα βαθῶς ἀπεκρίθη — Ἐὰν μόνον ἠδύναμην νὰ ἀναγινώσκω!

— Ἄλλ' αὐτὸ θὰ γείνη ταχέως — δὲν θὰ περιμένῃς πολὺ, τέκνον μου. Μόνον πρέπει νὰ δοκιμάσῃς. Ἀλλὰ τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Κλάραν. Ἐλα — θὰ πάρωμεν δὲ καὶ τὸ ὠραῖον βιβλίον μαζύ μας.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ κ. Λουκία ἀπῆντησε τὴν Χαΐδην εἰς τὴν κλιμακα θέλουσαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ παποῦ της, καὶ τῆς εἶπεν, ὅτι ἦτο ἀχάριστος καὶ ὅτι ἡ κ. Σήσμαν δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μάθῃ τοῦτο, ἡ Χαΐδη μετεβλήθη πολὺ. Ἐνόησεν ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοῦ παποῦ της ὑπόταν ἤθελεν, ὅπως ἡ θεία της Δήτη τὴν ἐβεβαίωσε, καὶ ὅτι ἡ κ.

Σήμαν θά δυσηρεστείτο μέ αὐτήν, διότι ἐπέθυμει νά ἀναχωρήσῃ, ἐνόμισε δὲ ὅτι καί ἡ Κλάρα καί ἡ κυρούλα τῆς θά ἐφρόνουν τὰ αὐτά, τὰ ὑποία καί ἡ κ. Λουκία. Ὅθεν δὲν ἐτόλμα νά εἶπῃ εἰς κανένα περὶ τοῦ πόνου τῆς, ἀπὸ φόβον μήπως παροργίσῃ τὴν κ. Σήμαν, ἡ ὅποια ἦτο τόσο καλὴ πρὸς αὐτήν καί τὴν ὅποιαν ἡγάπα τόσο πολύ, ὅπως εἶχεν ἐξοργίσει καί τὴν κ. Λουκίαν καί τοῦτο δὲν ἠδύνατο νά ὑποφέρῃ.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ο ΒΟΛΒΟΣ ΕΝΟΣ ΚΡΙΝΟΥ.

(Ἔκτε προηγούμενον φύλλον).

Οὕτω διήλθεν εὐτυχῶς ὁ πρῶτος χειμῶν, ὁ δὲ Μολδόφ θαύμαζεν εὐρίσκων ἑαυτὸν εὐτυχῆ εἰς τὴν ἐξορίαν τῆς Σιβηρίας.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀνοιξέως ἐπέστρεψαν καί τὰ πτηνά, τὰ ὅποια εἶχον ἀποδημήσει εἰς ἄλλους τόπους θερμότερους, ἡ δὲ γῆ ἤρχισε νά ἐνδύηται τὸν πράσινον αὐτῆς χιτῶνα, καί τὰ ἄνθη νά ἀναδύουν τὰς κεφαλὰς των ἐκ τοῦ χύματος, ὥστε ἡ Ἑλένη δὲν ἔζη πλέον μονήρη βίον.

Ὁ κρῖνος διὰ τῶν περιποιήσεων τῆς Ἑλένης ἤρχισε νά βλαστάνῃ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν θερμῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου καί τέλος νά ἀνθίσῃ, πληρῶν διὰ τῆς εὐωδίας του τὴν οἰκίαν καί τὸν κῆπον.

Ὁ Μολδόφ ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ διοικητοῦ νά μεταβῆ εἰς Τοβόλσκην διὰ νά ἀνταλλάξῃ τὰ φάρμακα τῶν ζῶων, τὰ ὅποια εἶχε κυνηγήσῃ τὸν χειμῶνα, μέ πράγματα χρήσιμα εἰς τὴν οἰκίαν του καί μέ βιβλία δι' ἑαυτὸν καί διὰ τὴν θυγατέρα του.

Κατὰ τοὺς περὶ ἐξορίας νόμους, ὁ Μολδόφ ὤφειλε νά παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διοικητοῦ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὴν πόλιν. Ἐνῶ δὲ ἐξετέλει τὸ καθήκον τοῦτο, ὁ ἀξιωματικός, ὅστις ἐδέχθη αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ διοικητοῦ, τὸν παρεκάλεσε νά περιμείνῃ ὀλίγον, διότι ἐπεθύμει νά τὸν ἴδῃ αὐτοπροσώπως καί νά ὁμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ἡ παράκλησις αὕτη ἦτο τόσο ἐναντία εἰς τὴν ἐθιμοταξίαν, ἥτις ἐπέκράτει μετὰ τοῦ διοικητοῦ καί τῶν ἐξορίστων, ὥστε διήγειραν εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν περιέργειαν καί τοὺς φόβους τοῦ Μολδόφ.

Δὲν εἶχε νά περιμείνῃ ὅμως πολύ, διότι μετ' ὀλίγον ὠδηγήθη εἰς τὰ ἰδιαιτέρα δωμάτια τοῦ διοικητοῦ, τὰ ὅποια ἦσαν λαμπρῶς διασκευασμένα, ὅπου ὁ διοικητὴς τὸν ἐδέχθη μέ πολλὴν φιλοφροσύνην.

« Εἰς τὴν κλινὴν ταύτην, — εἶπεν ὁ διοικητὴς ἀποτεινόμενος εἰς τὸν Μολδόφ, — κοίτεται ἀσθε-

νῆς ὁ στενότητος συγγενῆς μου, ἐνεκα μιᾶς πληγῆς, τὴν ὅποιαν ἔλαβεν εἰς τὴν κεφαλὴν πρὸ ὀλίγων μηνῶν. Ἐσχηματίσθη δὲ ἐκεῖ ἀπόστημα εἰς τὴν πληγὴν καί ἡ ζωὴ του εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον.

Ὁ Μολδόφ ἐξέφρασε τὴν συμπάθειάν του καί ἀνυπομόνως περιέμενε νά ἀκούσῃ τί αὐτὸς εἶχε νά κάμῃ μέ τὴν ἀσθένειαν τοῦ συγγενοῦς τοῦ διοικητοῦ.

— Πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀποστήματος, — ἐξηκολούθησεν ὁ διοικητὴς, — ἐν μόνον ἰατρικὸν ὑπάρχει, καί τὸ ἰατρικὸν τοῦτο δὲν εὐρίσκεται ἐδῶ, εἰς ἄλλο μέρος τῆς ἐπαρχίας τοῦ Τοβόλσκην, — ἐντὸς εἰς τὴν οἰκίαν σου!

— Εἰς τὴν οἰκίαν μου! ἐξεφώνησεν ἑκθαμβος ὁ Μολδόφ.

— Μάλιστα, εἰς τὴν οἰκίαν σου. Σὺ ἔχεις θυγατέρα, αὕτη δὲ διὰ νά χαροποιήσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου μέ ζῶσαν ἐνθύμησιν τῆς προτέρας εὐτυχίας σου, καλλιεργᾷ μέ τρυφερότητα καί φροντίδα ἕνα κρῖνον. Δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, Περὶ τὸ βόσκῃ!

— Ἀληθέστατον, κύριε.

— Πληροφοροῦμαι, ὅτι ὁ βολβὸς τοῦ κρῖνου, ἐὰν ψηθῇ καί ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ ἀποστήματος δύναται νά τὸ θεραπεύσῃ. Δὲν θά καταχρασθῶ τῆς ἐξουσίας μου, φίλε μου, λαμβάνων τὸν θησαυρὸν σου τοῦτον, διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ ἐὰν διὰ τῆς γενναιοδωρίας σου δυνηθῶ νά τὸν ἀποκτήσω, ἡ εὐγνωμοσύνη μου θά ἦναι ἀπεριόριστος καί θά πράξω ὅ,τι δύναμαι εἰς τὸ μέλλον διὰ νά ἀνακουφίσω τὴν σκληρότητα τῆς ἐξορίας σου, ἂν καί ἔχω νά διεγείρω τὸν φθόνον τῶν συνεξορίστων σου.

Ὁ Μολδόφ ἔμεινεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς σιωπηλός, θά ἔδιδε δὲ διὰ μιᾶς τὸν κρῖνον, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νά στερήσῃ τὴν κόρην του τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ νά προσφέρῃ ἡ ἴδια τὸ δῶρον. Ἦτο κτῆμά της καί αὕτη εἶχε τὸ δικαίωμα νά τὸν χρησιμοποιήσῃ ὅπως ἤθελεν. Ὅθεν ἀφοῦ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ διοικητοῦ, εἶπεν ὅτι θά σπεύσῃ εἰς τὴν κόρην του καί θά ἔθετεν εἰς αὐτὴν τὴν παράκλησιν αὐτοῦ.

Ἡ Ἑλένη ἐφίλησε τὸ ὠραῖον ἄνθος καί παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς τῆς, εἰπούσα, ἡγαπούσαμεν τὸν κρῖνον τοῦτον, ἀγαπητέ μου πάτερ, διότι μὰς ἐνεθύμιζε τὸ παρελθόν, καί ἡ γλυκεῖα εὐωδία του μὰς ἔκαμνε νά ἐλπίζωμεν εἰς τὸ μέλλον. Ἄλλ' ὅμως σπεῦσον καί φέρε αὐτὸν εἰς τὸν διοικητὴν· εἶθε δὲ ὁ ἀγαθὸς Κύριος νά τὸν κάμῃ ὠφέλιμον εἰς τὸν ἀσθενῆ συγγενῆ του!

(Ἀκολουθεῖ.)

Ο ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ.

Πιστεύω ὅτι ὅλοι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἐφημ. τῶν Παίδων» ἤκουσαν ἢ ἀνέγνωσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Μωϋσέως, πῶς, ὅταν ὁ Φαραώ, ὁ

ναὶ τὸ κρύπτη περισσότερον τὸ ἔθεσεν εἰς ἓν σπάρτινον πανέριον καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὴν κόρην τῆς μετὰ τὴν παραγγελίαν ναὶ τὸ βάλῃ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ποταμοῦ ὅπου συνείθιζε ναὶ λούεται ἡ βασιλοπούλα καὶ ναὶ παραμονεύῃ ναὶ ἴδῃ τί θὰ

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσέως φέρουσα αὐτὸν εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Φαραώ.

σκληρὸς ἐκεῖνος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, διὰ ναὶ μὴ πληθύνωνται οἱ Ἰσραηλίται εἰς τὴν Αἴγυπτον, διέταξε τὰς μαιῶς ναὶ φονεύουν τὰ ἀρσενικὰ παιδία τῶν Ἑβραίων ὅταν ἐγεννῶντο—πῶς ἡ μήτηρ τοῦ Μωϋσέως, ἰδοῦσα τὸ παιδίον ὠραῖον, τὸ ἔκρυψε τρεῖς μῆνας—καὶ ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο

ἀπογεῖνῃ.

Ἡ κόρη ἐξετέλεσε τὴν παραγγελίαν τῆς μητρός της, καὶ μετὰ χαρὰν παρετήρησεν, ὅτι ἡ βασιλοπούλα ἰδοῦσα τὸ πανέριον, ἔστειλε τὰς δούλας της καὶ τῆς τὸ ἔφερον, καὶ ἀφοῦ τὸ ἤνοιξε καὶ εἶδε τὸ παιδίον τόσο ὠραῖον, τὸ ἀγάπησε

καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ ἀφήσῃ ἐκτεθειμένον ἐκεῖ διὰ νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης ἢ νὰ καταβροχθισθῇ ἀπὸ κανένα κροκόδειλον, ἀλλὰ παρεκάλεσε τὴν ἀδελφὴν του, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἔλθει εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο νὰ τῆς εὕρῃ μίαν παραμάναν, νὰ τὸ ἀναθρέψῃ καὶ μετὰ ταῦτα νὰ τῆς τὸ παραδώσῃ.

Ἡ κόρη ἐφώνασε τὴν μητέρα των καὶ ἡ βασιλοπούλα τῆς ἔδωκε τὸ παιδίον καὶ τὴν ἐπλήρωσε καλὰ διὰ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ. Ὅταν δὲ ἐμγάλωσε, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν βασιλοπούλαν καὶ

αὐτὴ τὸ υἱοθέτησε καὶ τὸ ὠνόμασε Μωϋσῆν, δηλαδὴ Ὑδατόσωτον.

Πόσα ἔτη ἔμενε μὲ τὴν μητέρα του ὁ Μωϋσῆς δὲν γνωρίζομεν ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα αὐτό, ἡ μήτηρ του φαίνεται ὅτι τὸν ἐδίδαξε τὸν ἀληθῆ Θεὸν καὶ ἡ ἀνατροφή αὐτὴ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν ἐνίσχυσε νὰ μὲνῃ πιστὸς εἰς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του.

Ἡ παρούσα εἰκὼν παριστᾷ τὴν δελφὴν τοῦ Μωϋσέως φέρουσαν αὐτὸν εἰς τὴν θ. μητέρα τοῦ Φαραῶ.

Αἱ ἠγαπημέναι ἀδελφαί.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Σὺ ποῦ κατέβης εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπαλὸν παιδίον,
καὶ, ὡς ἐγώ, στὰ γόνατα καλῆς μητρὸς ἐστάθης,
ὅταν ὁ ὕπνος μὲ καλεῖ τὴν κλίνην μου δεικνύων,
ὦ, τότε μὲ τὴν χεῖρά σου σπεῦδε νὰ μὲ φυλάττης.

Ἄς σ' ἐννοῶ πλησίον μου εἰς πᾶσάν μου ἡμέραν,
τὴν νύκτα πλησιέστατα, ἐμπνέοντά μοι πόθον,
νὰ ἐκτελῶ περιχαρῶς προῖταν καὶ ἐσπέραν
τὰς ἐντολάς σου, Ἰησοῦ, μ' εὐλάβειαν καὶ φόβον.

Βοήθει, παρηγόρει με, εἰς συμφορὰς καὶ θλίψεις,
συγχώρει καὶ ἐξάλειψε ἁμαρτημάτων πλήθη.
Κατάπαυε τὰς φοβερὰς τοῦ συνειδότος τύψεις
κ' ἐγκαίνιζε τὸ Πνεῦμά σου στὰ παιδικὰ μου στήθη.

Ὅπου καὶ ἂν προσευχηθῶ, ἐνώπιόν μου εἶσαι
καὶ τὸν μικρόν μου, Ἰησοῦ, ὕμνον καλῶς ἀκούεις.
Σωτὴρ καὶ Κύριος ὁμοῦ ἀγαπητός μου εἶσαι
ἀγίων καὶ πιστῶν χορδὰς ἁρμονικῶς σὺ κρούεις.

Σὺ ποῦ κατέβης εἰς τὴν Γῆν ὡς ἀπαλὸν παιδίον
σὺ βάλε εἰς τὰ στήθη μου τὸ Πνεῦμά σου τὸ θεῖον. Δ. Α.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΣΟΦΙΑ ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΥ.

Ἀρχαῖός τις Κινεζικὸς μῦθος λέγει ὅτι εἰς τὰς
ἡμέρας τοῦ Μεγάλου Γουῦ, 2,200 ἔτη π. Χρ.
ἄνθρωπός τις καλούμενος Ἴ-τι κατεσκεύασε κρασί
καὶ ἔδωκεν ὀλίγον εἰς τὸν Γουῦ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὸ
ἔδοκίμασε, ἐκήρυξε τὴν γεῦσίν του καλὴν· ἀλλὰ

τὸ ἔχυσεν εἰς τὴν γῆν καὶ διέταξε νὰ ἐξωρισθῇ ὁ Ἰ-τι, ἀπαγορεύσας αὐστηρῶς τὴν κατασκευὴν κρασιοῦ εἰς τὸ μέλλον, μήπως εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὸ Κράτος χαθῇ διὰ μέσον τοῦ οἴνου.

Τότε οἱ οὐρανοὶ ἔβρεξαν χρυσὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας!

Τὸ κρασί εἶναι σκληρὸς πέλεκυς, ὃ ὁποῖος κατακόπτει τὸν χαρακτῆρα. Εἶναι κακὸν νὰ δώσῃ τις εἰς ἄλλον ὡς καλὸν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὸν βλάψῃ.

— *Νεώτερός* τις συγγραφεὺς κατατάττει τοὺς ἀναγινώσκοντας ὡς ἑξῆς:

1) Εἰς *Σπόγγους*, οἱ ὁποῖοι ἀπορροφοῦν πᾶν ὅ,τι ἀναγινώσκουν, καὶ τὸ ἐπιστρέφουν σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, μόνον ὀλίγον ἀκάθαρτον.

2) Εἰς *Ἀμμόμετρα*, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποδίδουν τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, καὶ διέρχονται τὰ βιβλία μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀπεράσουν τὸν καιρὸν των.

3) Εἰς *διυλιστήρας*, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν μόνον τὰ κατακαθίσματα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκουν.

4) Εἰς *ἠθικοὺς ἀδάματτας*, οἱ ὁποῖοι εἶναι σπάνιοι ὅσον καὶ χρήσιμοι. Οἱ τοιοῦτοι ἀναγνώσταί οὐ μόνον ὠφελοῦνται ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκουν, ἀλλὰ βοηθοῦν καὶ ἄλλους νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν.

— Ὁ εὐσεβὴς ἄνθρωπος κερδίζει ἀπὸ ὅλα ὅσα χάνει!

ΗΛΙΚΙΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας στατιστικὰς ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ἠῤῥῆσε κατὰ τὰ τελευταῖα 50 ἔτη κατὰ ἑπτὰ ἔτη.

Οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον τὴν μακροζωίαν τῶν ζώων καὶ πτηνῶν ἐκείνων, ὅσα ἐθεώρουν ἱερά, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ιδιότητά των. Γενικῶς ὅμως οἱ κόρακες καὶ οἱ ψιττακοί, καὶ μεταξὺ τῶν ἰχθύων τινὲς εἶναι πράγματι πολὺ μακρόβια.

Υπάρχει σήμερον εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τῆς Φιλαδελφίας εἶδος τι ψιττακοῦ, ἡ Κοκατῆ, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα μετὰ περιγραφῆς εὕρισκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1872, ἡ ὁποία ἔχει ἡλικίαν 85 ἐτῶν, καὶ ὅμως δὲν ἔχασε τίποτε ἀπὸ τὴν νεότητά καὶ ζωηρότητά της.

Εἰς τὸν κήπον τοῦ Λονδίνου, τὸν ὀνομαζόμενον Ρίτζεντ Πάρκ ἀπέθανε πρὸ μικροῦ ἕτερος ψιττακός, ὅστις ἔζησεν ἐκεῖ 55 ἔτη, ἡ δὲ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν κήπον ἡλικία του ἦτο ἀγνωστος.

"Ἄλλος ψιττακός ἀπέθανε πέρυσι εἰς Παρισίους, 103 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ κόρακες εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔζησαν ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη.

Αἱ χῆνες εἶναι φυσικὰ μακρόβιοι, αἱ περισσότεραι αὐτῶν φθάνουσαι μέχρι τοῦ 60 ἔτους.

Οἱ κορυδαλοὶ ζῶσιν ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη.

Εἶδος τι μεταξὺ τῶν ἰχθύων καὶ ἡ χελώνη εἶναι μακροβιώτατα. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπιᾶσθη μία, ἣτις εἶχεν ἓνα δακτύλιον εἰς τὴν κάτω σιαγόνα, ὅστις ἔφερε χρονολογίαν 1688! ἣτοι ἔζησε 268 ἔτη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἶχε τεθῆ ὁ δακτύλιος ἐκεῖνος εἰς τὴν σιαγόνα της! Χελῶναι προσέτι συνελήφθησαν, φέρουσαι ἐπὶ τῆς ράχews των χρονολογίαν πολὺ παλαιότεραν.

Τὰ φυτοφάγα ζῶα εἶναι μακροβιώτερα τῶν σαρκοφάγων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀπέθανε πρὸ δύο ἐτῶν ὄνος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἡλικία ἐθεωρεῖτο ὅτι ἦτο 106 ἔτη!

Οἱ ἵπποι ζῶσι μέχρι τοῦ 48 ἔτους. Ἐπίσης καὶ οἱ βόες καὶ αἱ ἡμίονοι φθάνουσι μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης, ἐὰν τρέφωνται καλῶς καὶ ἔχουσι καλὴν περιποίησιν.

Ο ΣΚΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΑΛΩΠΗΞ. (Μῦθος).

Μία ἀλώπηξ περιφερομένη ποτὲ συνήνητσε σκύλον, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε φιλίαν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ παίξῃ μὲ αὐτὴν ὀλίγον τριγύρω εἰς τὸ λιβάδι.

— Δὲν δύναμαι, ἀπεκρίθη ὁ σκύλος. Ὁ κύριός μου μὲ ἀφῆκε νὰ φυλάττω τὰ πρόβατά του ταῦτα καὶ πρέπει νὰ τὰ ἐπιτηρῶ ἕως οὗ ἔλθῃ.

— Πάντοτε φυλάττετε πρόβατα! καὶ τί ὠφελήθης ἀπὸ ταῦτα; Ἐκτός τούτου τὰ πρόβατα, ὡς γνωρίζεις, δὲν φεύγουν. Ἐπειτα καὶ νὰ θέλουν νὰ φύγουν εἶναι ἡ φράκτη καὶ τὰ ἐμποδίζει. Ὅθεν ἔλα νὰ διασκεδάσωμεν ὀλίγον.

— Ὁ κύριός μου μοὶ ἐνεπίστευθη τὸ ποίμνιόν του, — εἶπεν ὁ σκύλος, καὶ ἐννοῶ νὰ ἦμαι πιστός. Αὐτὸς μὲ περιποιεῖται καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ φροντίζω διὰ τὰ πράγματά του.

— Εἶσαι δοῦλος καὶ τίποτε περισσότερον! εἶπεν ἡ ἀλώπηξ· ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν θὰ δουλεύουν κανένα ὅπως σὺ δουλεύεις τὸν κύριόν σου, δι' ὅλον τὸν κόσμον.

— Ἦμπορεῖς νὰ τὸ θεωρῆς ἀνοησίαν τώρα, ἀλλ' αὐτὸς μὲ προμηθεύει τὴν τροφήν μου, καὶ τὴν κατοικίαν μου, ὅταν ἦναι ψυχός, ἐνῶ σὺ τρέχεις ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ πεινασμένη καὶ διψα-

ομένη και τρέμουσα από τὸ ψῦχος, διὰ τοῦτο
καὶ ἐγὼ θὰ τὸν ὑπηρετῶ πιστῶς.

— Ἐγὼ προτιμῶ νὰ ἦμαι κύριος τοῦ ἑαυ-
τοῦ μου, παρά δούλος ἄλλου τινός. Εἶναι ἀλη-
θές ὅτι ἐχῶ τὰς δυσκολίας μου, ἀλλ' ἐχῶ τὴν
ἐλευθερίαν μου, ἥτις ἀξίζει πολὺ περισσότερον
ἀπὸ ὅλα ταῦτα.

— Ἀκόμη δὲν ἐδοκίμασες τίποτε εἰς τὴν
ζωήν σου, εἶπεν ὁ σκύλος.

— Αὐτὰ εἶναι πολὺ καλὰ διὰ σέ, ἐγὼ ὅμως
δὲν ἐχῶ καιρὸν νὰ ὀμιλῶ περὶ τοῦτου, διότι
πεινῶ καὶ πρέπει νὰ φροντίσω διὰ τὸ γεῦμά μου.

Ἐάν δὲν θέλῃς νὰ ἔλθῃς μαζί μου θὰ ὑπάγω μόνη
μου. Σήμερον πρέπει νὰ γευματίσω με ἄρνιον.

— Με ἄρνιον; ἠρώτησεν ὁ σκύλος, καὶ ποῦ
θὰ τὸ εὔρηξ;

— Μὴ σε μέλει αὐτὸ εἶναι ἰδική μου δουλειά;
ὅλα τὰ ἄρνια ὅσα βόσκουν εἶναι ἰδικά μου! εἶπεν
ἡ ἀλώπηξ καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ πλησίον δάσος.

— Σὲ συμβουλεύω, φίλη μου, νὰ προσέξῃς,
διότι ἂν πειράξῃς τὰ ἄρνια τοῦ κυρίου μου, θὰ
σὲ φουσκώσω τὴν γοῦνάν σου!

Ὁ σκύλος, ὅστις ἐγνώριζε τὴν πονηρίαν τῆς
φίλης του, ἀπεφάσισε νὰ προσέξῃ, μετ' ὀλίγον
δὲ εἶδεν ὅτι ἐξαφνίσθησαν τὰ πρόβατα καὶ με-
ρικὰ ἐκύταζαν εἰς τὸ ὀπίσω εἰς ὠρισμένον μέ-
ρος τῆς φράκτης. Ὁ σκύλος τότε ἔτρεξε πρὸς
τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ με λύπην καὶ ἀγανάκτη-
σιν εὔρε τὴν κυρὰ ἀλώπου πίνουσαν τὸ αἷμα
ἐνὸς ἀρνίου!

— Σὲ ἐπῆρασα τέλος πάντων, παμπόνηρη!
ἐφώνασεν ὁ σκύλος, καὶ τώρα θὰ πληρώσῃς με
τὴν ζωήν σου.

— Καὶ τί κακὸν ἔκαμα; εἶπεν ἡ ἀλώπηξ.
Ἐνῶ ἐπήγαίνα εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς, ἤυρα
τὸ ἄρνιον τοῦτο ἐδῶ κείμενον, ἔτοιμον νὰ ἀπο-
θάνῃ καὶ διὰ νὰ μὴ χαθῇ ἀδίκως τὸ αἷμά του,
ἀπεφάσισα νὰ τὸ πῶ!

— Αὐτὰ εἶναι δικαιολογήματα, τὰ ὅποια
ἕνας σκύλος καθὼς ἐγὼ δὲν τὰ πέρνει. Ταῦτα
δ' εἰπὼν, ἐρρίφθη κατὰ τῆς ἀλώπεκος καὶ μετὰ
μικρὰν πάλην τὴν κατέβαλε καὶ τὴν ἐπνίξε.

Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ κύριος τοῦ σκύλου καὶ
ἀφοῦ εἶδε τὸ ἄρνιον καὶ τὴν ἀλώπεκα νεκράν,
ἐχαίδευσε τὸν σκύλον καὶ τοῦ εἶπε· Εὖγε, πιστὴ
κύων! Ἐπειδὴ εἶσαι πιστὸς εἰς ἐμέ καὶ ἐγὼ θὰ
φανῶ πιστὸς εἰς σέ.

Καὶ τῶ ὄντι ὅταν ὁ σκύλος ἐγήρασε καὶ δὲν
ἠδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε, ὁ κύριός του τὸν
περιποιεῖτο καὶ τὸν ἔτρεφεν ἕως οὗ ἀπέθανε
φυσικὸν θάνατον. Ἐνῶ ἡ ἀλώπηξ δὲν ἐκέρδησε
τίποτε μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Οὕτω συμβαίνει με πολλοὺς εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον. Θέλουν νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι καὶ ἀπ'
αὐτὸν τὸν Θεόν. Θέλουν νὰ ζοῦν καὶ νὰ φέ-
ρωνται ὅπως ἐπιθυμοῦν, ἕως οὗ ἡ ἀνεξαρτησία
των φέρῃ τὴν καταστροφὴν των.

Σ. Σ. Τοὺς ἐπομνεύουσιν στίχους ἀπέστειλεν ὁ
ἀρχαῖος φίλος μας κ. Καζάκος διὰ τὸ νέον ἔτος,
ἀλλ' ἔφθασαν ἀργά. Ὅθεν τοὺς δημοσιεύαμεν
σήμερον.

Ἐπὶ τοὺς προσφιλεῖς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδ.

Συνδρομηταὶ ἀγαπητοί,
Συνήθεια ἐπικρατεῖ
Ἐν ταύτῃ μας τῇ χώρᾳ,
Νὰ δίδουν τὴν Πρωτοχρονιά
Γονεῖς καὶ φίλοι ἴσα παιδιὰ,
Κ' εἰς ἄλλους κλειστοὺς... δῶρα.

Συνήθεια πολὺ καλή,
Πτωχὰ καὶ χήρας... ὠφελεῖ,
Καὶ τέκνα δὲ πλουσίων
Διότι ταῦτα βοηθεῖ,
Κι' αὐτὰ νὰ γίνουσι βοηθοὶ
Πολλῶν πτωχῶν κ' ἀθλίων.

«Τῶν Παίδ. δ' ἡ Ἐφημ.»
Γνωρίζουσα, καθὼς κ' ὑμεῖς,
Τὸ ἔθος τοῦτο, φίλοι,
Συνέλαβε καλὸν σκοπὸν,
Εἰς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν
«Δῶρον» λαμπρὸν νὰ στείλῃ.

Οὐχὶ μὲν δῶρον εὐτελές,
Ἄλλ' ἔτοχον, λυσιτελές,
Πολλῆς τιμῆς κ' ἀξίας
Ναί, δῶρον ὄχι ὑλικόν,
Ἄλλ' αἴμιον καὶ ἠθικόν
Ἐπίσημον ὠφελείας.

Τὰ δῶρα πάντα τὰ λοιπὰ
Βεβαίως εἶναι ποταπά,
Μικρὸν δὲν συγκριθῶσιν
Αὐτὸ μὲν ἅπασιν ἀρκεῖ,
Ἐκεῖν δ' εἶν' ἀνεπαρκῆ
Ἐάν καὶ ὠφελῶσι.

Καὶ δῶρον μόνον λογικόν,
Ἀλέξοδον καὶ ἠθικόν
Μπορεῖ μὲν νὰ σᾶς σταίλῃ
Ἄλλ' ὅμως δῶρον ὑλικόν,
Ἄς ἦναι καὶ ἀπὸ χαλκῶν!
Ἄδυνατέ ἢ φλη.

Πλὴν κ' ἡ καλὴ ἢ συμβουλὴ
Πλεῖστορον σᾶς ὠφελεῖ,
Μικροὶ καλοὶ μου φίλοι,
Ἡ δῶρα ὑλικὰ καλὰ,
Ἄς ἦν ὠραῖα καὶ πολλὰ,
Γεμάτο ἐν ζεμπύλλῃ!

Τὸ δῶρον ὅθεν τὸ καλόν,
Τὸ ἔτοχον καὶ ἀγλαόν,
Ὁ σήμερον σᾶς στέλλαι,
Ὅρατα εἶναι συμβουλὴ,
Ἡ μᾶλλον θεῖα ἐντολή,
Ἡ ν' ἀναπτύξῃ μέλλαι.

Ἰδοῦ, αὐτὴ ἡ συμβουλὴ
Εἶν' ἡ Ἐπίσημη Ἐντολή.
Ἡ ἔθος ΑΓΑΠῆς
Ἀγάπῃ μὲν πρὸς τὸν Θεόν,
Πρὸς τὸν πλησίον δὲ ἡμῶν,
Καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀγάπῃ.

Καθὼς τὸ πλῆρωμα αὐτῆ,
Καὶ ἡ οὐσία εἶν' αὐτῆ
Τοῦ Νόμου—ἡ ἀγάπῃ.
Ἀγάπῃ νόμος φυσικὸς,
Ἀγάπῃ νόμος Θεϊκός,
Καὶ ὁ Θεὸς ΑΓΑΠῆ.

Ἄν ἡ ἀγάπῃ δὲ αὐτῆ
Ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν κρατῆ,
Ἄν ταύτην ἐκπληροῖτε,
Θὰ ἦσθε πάντα εὐτυχεῖς
Κ' ἐν οὐρανῶ κ' ἐπὶ τῆς γῆς,
Καὶ θὰ εὐημερῆτε.

Ναί, προσφιλεῖς συνδρομηταὶ
Τοῦ Νόμου καὶ ἀχροαταὶ
Κ' ἐκτελεστοὶ τῶν ἡθῶν,
Ὅπως καὶ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ
Κ' ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ
Τεμάσθη κ' εὐλογῆσθε.

Λοιπὸν ὡς δῶρον ποθητὸν
Τοῦ νέου ἔτους κ' ἐκλεκτὸν
Βουλὴν Θεοῦ σᾶς φέρει
«Τῶν Παίδων ἡ Ἐφημερίς»
Αὐτὴν δεχθῆτε ἐκ ψυχῆς,
Ἡ φίλη σας νὰ χαίρῃ.

Αὐτὴν τηρεῖτε ποθητοί,
Φανῆτε εἰς αὐτὴν πιστοί
Διὰ παντὸς τοῦ βίου,
Νὰ γίνητε υἱοὶ Θεοῦ,
Κι' ἄκτιοι, χάριτι Χριστοῦ,
Ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Ἀμήν! ἄς κράξῃ ὁ καθείς,
Ἀμήν! φωνεῖτε καὶ ὑμεῖς.
Ναί, καὶ τὸ νέον ἔτος
Καλὸν καὶ εὐδαμον ἔστω ὑμᾶς,
Δίψον δ' εἰς πολλὰς ψυχὰς
Νὰ ἦναι καὶ ἐφέτος.

Αὐτὰ ἐκ μέσης τῆς ψυχῆς
Ἡ φίλη σας ἡ νοσηχὴς
Σᾶς εὐχεται, ὡ φίλοι!
Νῦν δ' ἐνὸς ὑμῶν γνωστοῦ,
Ἀρχαίου φίλου σας πιστοῦ
Καὶ μετὰ ἀγάπῃ τὴν χεῖρα, Γ. Κ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ STATISTICAL

— Αί ἠνωμέναις Πολιτεταίς τῆς Ἀμερικῆς κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κλίμακα τῆς παραγωγῆς τῶν σιτηρῶν, ἡ δὲ αἰτία τῶν ὁποίων τῷ 1886 ἀνέβη εἰς πέντε καὶ ἡμίση διλο-
 ούνια φράγκα! Μετὰ δὲ ἠνωμ. Πολιτεταίς ἔρχεται ἡ Ῥω-
 σία, ἥτις παρήγαγε σίτον ἀξίας 5,000,000,000 φρ. Τρίτη ἡ
 Γερμανία (3,500,000,000 φρ.)—Τετάρτη ἡ Αὐστροουγγαρία
 (3,000,000,000 φρ.).

Εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ὀπωρῶν ἡ Γερμανία κατέχει τὴν
 πρώτην θέσιν, αἱ δὲ ἠνωμ. Πολιτεταίς τὴν δευτέραν.

Εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ βάμβακος αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς
 παράγουσι τρεῖς φορές περισσώτερον παρ' ἑ, τι αἱ Ἰνδίαί καὶ
 ἡ Αἴγυπτος ὅπου.

Εἰς τὴν κτηνοτροφίαν αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς πάλιν κατέ-
 χουσι τὴν πρώτην θέσιν. Ἡ ἀξία τῶν πωλουμένων κτηνῶν
 τῆς ἀναβαίνει εἰς 5% δισεκατομμύρια φρ. ἐνῶ τῆς Γερμα-
 νίας, τῆς Κούβας, τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Ῥωσίας ὄλων
 ὁμοῦ δὲν φθάνουσι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Εἰς δέρματα καὶ λίπη αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς κατέχουσι
 τὴν πρώτην θέσιν, ἡ Ῥωσία τὴν δευτέραν, ἡ Γαλλία τὴν
 τρίτην, ἡ Γερμανία τὴν τετάρτην καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία τὴν
 πέμπτην.

Εἰς τὸ μαλλίον, πάλιν αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς ὑπερπεροῦσιν
 ὅλας τὰς ἄλλας χώρας. Μετ' αὐτὰς ἔρχεται ἡ Αὐστραλία,
 κατόπιν ἡ Ἀργεντινὴ Δημοκρατία, ἔπειτα ἡ Ῥωσία, μετ'
 αὐτῆς ἡ Αὐστροουγγαρία, κατόπιν ἡ Γαλλία καὶ τελευταία
 ἡ Γερμανία.

Εἰς τὰ πνευματώδη ποτὰ ἡ Ἰσπανία ἔρχεται πρώτη, ἡ
 Γερμανία δευτέρα, ἡ Ῥωσία τρίτη, αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς
 τετάρτη, ἡ Γαλλία πέμπτη καὶ ἡ Ἰταλία ἕκτη.

Εἰς τὴν παραγωγὴν καπνοῦ καὶ τὴν κατασκευὴν σιγάρων
 ἡ Γαλλία ἔρχεται πρώτη, ἡ Τουρκία δευτέρα καὶ αἱ ἠνωμ.
 Πολιτεταίς τρίτη.

Εἰς ἔλαια, ἡ Ἰταλία κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, ἡ Ῥωσία
 τὴν δευτέραν καὶ αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς τὴν τρίτην.

Εἰς πολυτίμα μέταλλα, ἡ Ῥωσία ἔρχεται πρώτη, αἱ ἠνωμ.
 Πολιτεταίς δευτέρα καὶ ἡ Αὐστραλία τρίτη.

Εἰς τὴν παραγωγὴν ἀργύρου αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς ἔρχονται
 πρώτη, τὸ Μεξικὸν δευτέρον καὶ ἡ Ῥωσία τρίτη.

Ἡ Γερμανία ἔρχεται πρώτη εἰς τὴν παραγωγὴν μολύβδου.

Εἰς τὸν σίδηρον ἡ Ῥωσία ἔρχεται πρώτη, ἡ Μεγάλη Βρε-
 τανία δευτέρα καὶ αἱ ἠνωμ. Πολιτεταίς τρίτη.

Εἰς χαλκὸν ἡ Γερμανία ἔρχεται πρώτη—ἔπειτα ἡ Μεγάλη
 Βρετανία καὶ μετ' αὐτῆς ἡ Αὐστραλία.

— Εὐσπλαγγχα ἔντομα. Ἡ Γραφὴ κατέστητε τοὺς
 μύρμηκας περιφύμους διὰ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὸ προορι-
 στικὸν αὐτῶν, οἱ δὲ νεώτεροι φυσιοδίφαι εὐρίσκουσι αὐτοὺς
 ἀξίους πολλῆς καὶ βαθεῖας σπουδῆς. Τὰ ἔντομα ταῦτα ὄχι
 μόνον εἶναι θαυμαστά νοητικὰ, ἀλλὰ δεκνύουσι καὶ ζωηρὸν
 ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἀμοιβαῖον συμφέρον, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν
 ἀκολουθῶν ἀνεκδότων.

«Μίαν ἡμέραν.— γράφει δ κ. Βέλτος, ἐνῶ παρετήρουν
 μικρὰν τινα συνοδείαν μυρμηκῶν, ἔβρα μικρὸν λιθάριον ἐπά-
 νο εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ τὸν συλλάβω. Ὁ κατόπιν του
 ὄμως ἐρχόμενος, εὐθὺς ἀφῶ ἀνεκάλυψε τὴν θέσιν τοῦ συν-
 τέρου του, ἔστρεψε πρὸς τὰ ὅπλα ἐρεθισμένος, κατὰ τὰ
 φαινόμενα, διὰ νὰ δώσῃ τὴν περὶ τοῦτου εἰδησιν εἰς τοὺς
 ἄλλους. Εἰς ὀλίγας δὲ στιγμὰς ὄλοι ἐτρεψαν πρὸς ἀπελευθέρ-
 ρωσιν αὐτοῦ, τινὲς προσπαθοῦντες νὰ μετακινήσωσι τὸ λιθά-
 ριον, ἄλλοι σύροντες τὸν σύντερόν του διὰ τῶν ποδῶν, διὰ
 δὲ τῶν ἠνωμένων προσπαθειῶν αὐτῶν κατορθώσαν νὰ τὸν
 ξεπυλακώσωσι!

«Μετὰ τοῦτο ἐσκέπασα ἓνα ἄλλον ἐξ αὐτῶν μὲ πηλόν,
 ἀρήσας ἐλευθέρᾳ μόνον τὰ κεράτια του, μετ' ὀλίγον δὲ ἀνε-
 καλύφθη ὑπὸ τῶν συντερόνων του, οὗτοι δὲ ἀμέσως ἤρχισαν
 ἀπομακρύνοντες τὸν πηλόν, ἕως οὗ τὸν μετεκίνησαν ὄλον καὶ
 οὕτως ἀπελευθέρωσαν αὐτόν.

«Ἄλλοτε ἰδὼν ὀλίγους μύρμηκας διερχομένους ἀπὸ ἓνα
 τοῦχον, ἐκάλυφα ἓνα τούτων διὰ πηλοῦ, ἀρήσας μόνον τὴν
 κεφαλὴν ἐλευθέρᾳ. Εὐθὺς δ' ἀφῶ εἰδοποιήθησαν οἱ ἄλλοι
 περὶ τοῦτου, ἐτρεψαν καὶ ἔφερον καὶ ἄλλους καὶ διὰ τῶν
 ἠνωμένων προσπαθειῶν κατορθώσαν νὰ τὸν ἐλευθερώσωσιν, ἡ
 δὲ δραστηριότης καὶ ὁ ζῆλος μὲ τὰ ὁποῖα εἰργάζοντο δὲν ἤού-
 ναντο νὰ ἦναι μεγαλειότερα, ἐὰν ἦσαν ἄνθρωποι.»

— Ἡ κατ' ἰδίαν προσυχὴ εἶναι ὁ ὀχετός, διὰ τοῦ
 ὀποῖο ὁ Κύριος εὐσπλαγγχῶς ἀναστείνεται νὰ ἐπιδαφιεῖται
 πνευματικὰς εὐλογίας εἰς τὴν ψυχὴν! Αὐτὸς γνωρίζει δια-
 τὰς ἀνάγκας μας καὶ χωρὶς νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ, δύνα-
 ται νὰ ἀναπληρώσῃ αὐτὰς πληρέστερα καὶ εἰς τὸν κατὰ-
 ληλον καιρὸν. Ἀλλ' ὅμως ἀρτέκεται νὰ βλέπῃ τὰ τέκνα του
 ἐρχόμενα πρὸς αὐτόν καὶ ζητοῦντα παρ' αὐτοῦ ταῦτα, ἐμπι-
 στευόμενοι εἰς τὰς μεγάλας καὶ πολυτίμους ὑποσχέσεις του.

— Πρῶτος εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν.
 Τὸ μέγιστον τηλεσκόπιον ἐκ τῶ κόσμῳ κατασκευάσθη ἐσχά-
 τως ἐν τῇ πόλει Κληβαλανδ τῆς Πολιτεταίς Ὀχίο τῆς Ἀμε-
 ρικῆς, καὶ ὁστάλλη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος Χάμιλτον τῆς Καλιφορ-
 νίας, ὅπου θὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Λήκ.

Ὁ στυλός, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θὰ στηρίζεται ὁ σωλὴν τοῦ
 τηλεσκοπίου, εἶναι ἐκ χυτοῦ σιδήρου 17 ποδ. παχὺς εἰς τὴν
 βάσιν, 4 εἰς τὴν κορυφήν, ζυγίζει 18 τόνους, ἥτοι 14,400
 ὀκάδες! Ὁ δὲ σωλὴν εἶναι ἐκ χάλυδρος 56 ποδ. τὸ μήκος καὶ
 4 ποδ. διαμέτρου εἰς τὸ κέντρον, ζυγίζει δὲ περισσώτερον
 τῶν 3,200 ὀκαδ. Αἱ ὕλοι ἔχουσι διάμετρον 36 δακτύλων. Τὸ
 βάρος τοῦ τηλεσκοπίου μετὰ τῶν εξαρτημάτων αὐτοῦ ἀνέρ-
 χεται εἰς 35 τόνους!!

— Συμβουλὴ πρὸς τὰ παιδιὰ. Ἀρχίσατε ἐνωρῶς νὰ
 καταρτίζετε ἰδίαν σας βιβλιοθήκην, ἔτω καὶ μὲ ἓν μόνον
 βιβλίον κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ πάντοτε ἐκλέγετε τὰ κάλλιστα βι-
 βλία. Ἐὰν δὲ ἐξακολουθῆτε τοῦτο κατ' ἔτος, ὅταν γίνετε
 ἄνδρες θὰ ἔχετε ἀξιόλογον βιβλιοθήκην.

— Ἡ αἰγοτροφία τῆς Εὐρώπης. Ἀναλογοῦσιν ἐν
 Ῥωσία, Σουηδία καὶ Οὐγγαρία 2 αἰγες ἐπὶ 100 κατοίκων,
 ἐν Γαλλία, Βαυαρία, Βυρτεμβέργη καὶ Ὀλλανδία ἀνὰ 4 αἰ-
 γες ἐπὶ 100 κατοίκων, ἐν Αὐστρία καὶ Βελγίῳ 5, ἐν Πρω-
 σία 6, ἐν Ἰταλία 7, ἐν Ἑλβετία 14, ἐν Νορβηγία 18, ἐν
 Ἰσπανία 23 καὶ ἐν Ἑλλάδι 149 αἰγες ἐπὶ 100 κατοίκων!
 Εἰ ἀληθὴς ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ἡμεῖς ἵκιστατάμεθα ὡς «καται-
 κηλοστένοι»!

— Σερβία. Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον στατιστι-
 κὴν τῆς κυβερνήσεως, τὸ βασιλεῖον τῆς Σερβίας περιέχει 645
 πολιτικὰς κοινότητας, 3,165 χωρία καὶ 69 πόλεις. Ἐκκλη-
 σιαὶ δὲ ὑπάρχουσι 542 καὶ οἰκίαι 298,857, τῶν ὁποίων 774
 ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον, 205 εἰς τοὺς νομοὺς καὶ τὰς ἐπαρ-
 χίας καὶ 1,078 εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν κοινοτήτων. Ὁ καθο-
 λικὸς πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου ἀνέρχεται εἰς 1,937,172 ψυ-
 χάς. Φορολογουμένους ἀριθμῶν ἡ Σερβία 454,034. Ὁ ἀριθ-
 μὸς τῶν ὑπαλλήλων ἀνέρχεται εἰς 2,303, τῶν κληρικῶν ἱερέων
 εἰς 976, τῶν μοναχῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις εἰς 94 μόνον (κα-
 λογραφαὶ ἐν Σερβία δὲν ὑπάρχουσιν). Ὁ τῶν δημοτικῶν σχο-
 λείων ἀριθμὸς συμποσούται εἰς 841, τῶν ὁποίων 110 παρθε-
 ναγωγεῖα. Ἐν πᾶσι τοῖς σχολείοις διδάσκουσι 865 διδά-
 σκαλοὶ καὶ 408 διδασκάλισσαι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν μαθητῶν
 ἀνέρχεται εἰς 47,800, τῶν δὲ μαθητριῶν εἰς 8,155. Ὁ ὀλι-
 γὸς ἀριθμὸς τῶν ἐργαστηρίων ἀναβαίνει εἰς 13,534, ὁ τῶν
 ἐνοδοχείων καὶ καφενοῶν εἰς 2,738. Λουτρά δὲ ἱατρικὰ
 ὑπάρχουσι κατ' ἑκάστην τὴν Σερβίαν 25. Κατὰ δὲ τὴν ποινολο-
 γικὴν στατιστικὴν εἰσῆλθον εἰς δίκην 4,071, τῶν ὁποίων
 1,374 μὲν ἔνεκα διαφόρων ἐγκλημάτων καὶ κακούργημάτων,
 2,696 δὲ ἔνεκα πλημμελημάτων καὶ ἀδικημάτων.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποῖος εἶναι ὁ πλησίον μας;
- 2) Διὰ ποίας παραβολῆς διδασκόμεθα περὶ τοῦτου;
- 3) Ποῖον εἶναι τὸ κύριον κατήκον τοῦ ἀνθρώπου ἔρθε τὸν
 [πλησίον του;